

„... míg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet...”

„Íme, az én szolgám, akit kiválasztottam, akit én szeretek, akit kedvel a lelkem! Lelkemet adom neki, és igaz ítéletet hirdet a népeknek. Nem szít viszályt, és nem kiáltoz, senki sem hallja hangját az utcákon. Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölgő mécses nem olt ki, míg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet. És az Ő nevében reménykednek majd a népek.” (Máté 12, 18-21.)

A Húsvét ünnepe minden évben arra kell hogy készítessen bennünket, hogy figyelmünk különös módon Isten végtelen kegyelmére összpontosuljon, és szívünk minden hálájával álljunk meg előtte.

Az Ő jóvoltából lehetünk részesei ennek a kegyelemnek, amelyet az Úr Jézus Krisztus golgotai kereszt-áldozatával tett valósággá minden ember számára. Aki él ezzel a lehetőséggel megtapasztalja azt is, hogy: **„... az Embernek Fia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet. (Lukács 19, 10.)** A mi Megváltónk nemcsak azt vállalta magára, hogy mint egyetlen tiszta, bűnnélküli ember, bemutatja azt az áldozatot, amely a megtérő bűnös esetében megbocsátásra készíti az Atyát, azt is vállalta, hogy közreműködik a megtartásunkban és úgy viszonyul hozzánk, hogy: **„Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölgő mécses nem olt ki...”**. Milyen végtelen irgalom és könyörület árad ebből az isteni kijelentésből. Ez nemcsak hálára kötelez bennünket, hanem arra is, hogy megtegyünk mindent azért, hogy méltó barátai legyünk, és ne éljünk vissza szeretetével. Azon túl, hogy a magunk életét rendben tartjuk, fontos, hogy örömmel teljesítsük a személy szerint ránk bízott feladatot is: **„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28, 19-20.)**

Tudnunk kell azt is, hogy Ő a maga részéről úgy vállalta fel megtartásunk szolgálatát, hogy kitart mindaddig, **„míg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet.”** Vajon mi készen vagyunk-e arra, hogy ilyen elszántsággal kitartsunk mellette, és kövessük Őt, megtagadva magunkat és felvéve mindennap a keresztünket? — Mj —

Hétköznapok húsvéti fényben

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott!” Minden reggel elénekelhetem, S boldog fény ragyogja be Új napom, utam, egész életem.

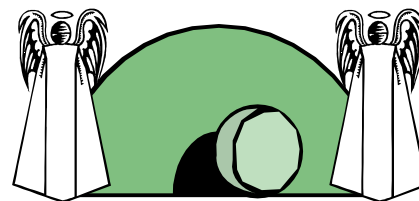
Hisz Jézus Krisztus, a Feltámadott Jár aznap is előttem, és velem. Nyomában új szolgálat, feladat, Új erő vár, új öröm, győzelem.

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott!” Jöhetnek borús és nehéz napok, Zengve kísér az ének ritmusa: A Győzelmes nyomában járhatok.

Jöjjetek, énekeljetek velem, És énekelje egész életünk! A Győzelmes nyomában járhatunk, S Vele győztesen célhoz érhetünk.

Túrmezei Erzsébet

„És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen. Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”. (Jelenések 5, 4-5.)

A Biblia — a gazdagság tárháza

Egy fiatal ember nagy haraggal fogadta, hogy gazdag, öreg nagybátyja csak egy Bibliát hagyott rá végrendeletében. A végrendelet így hangzott: *„Unokaöcsémnek egy másolatot hagyok Isten felmérhetetlen értékű Igéjéről, amit remélem naponta fog használni, és lapjai között valódi értéket fog találni.”*

A megajándékozott bedobta a Bibliát egy öreg bőröndbe a padláson; nagyon csalódott volt, hogy csak ennyi a része nagybátyja hagyatékából.

Hosszú évek múltak el, amikor egy napon rendkívül nyomasztó helyzetbe került, annyira, hogy megkeverte a padláson a kapott Bibliát, vigasztalást remélve tőle.

Lapozni kezdte, és nagy meglepetésére lapjai között nagy értékű bankjegyeket talált. Ezután, túl az anyagi gazdagságon, megtalálta Krisztus rendkívüli gazdagságát is, mivel a Biblia elvezette a Megváltóhoz.

„Adjátok el vagyontokat, és adjátok alamizsnául, szerezzetek magatoknak el nem avuló erszényeket, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férközhet hozzá, a moly sem emészti meg. Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.” (Lukács 12, 33-34.)